

Andakt 4

Jona har nu varit i Nineve och berättat att staden kommer förstöras. Folket och så väl kungen klev ner och klädde sig i säcktyg och började fasta och ropa till Gud. Gud hörde dem och fullföljde inte det han sagt med att förstöra staden utan lät den vara kvar. Kanske för att människorna förstod att de gjorde fel och levde ett ogudaktigt liv, men nu levde de ett liv tillsammans med Gud.

Men hur gick det nu för Jona?

Han blev nu arg på Gud, undrar om han redan glömt att Gud för ett tag sedan skonat honom i en liknade situation. Jona borde ju glatt sig åt att det var så många människor som tog emot budskapet och lyssnade på honom. Men han började falla i andra tankar att det var lika bra att dö i stället, han ber om att, Gud döda mig för inget av de jag sa till dom kommer ju hända.

Hur var Jonas tro egentligen, litade han på det Gud kallat honom till eller hur tänkte han? Hur tänker du, gör du det som du blivit ombedd eller kallad till att göra och sen bara funderar på varför gjorde jag de, det kommer ju ändå inte att hända eller göra någon nytta? Hur är din tro?

I 4:4 läser vi: "Då sa Herren: "Är det verkligen rätt att bli arg för den sakens skull?" Jona han blev stött och gick ut utanför staden där han satte sig ner.

En fundering är om Jona var mer mån om sitt eget ryckte än om Guds, hur tänker du kring ditt ryckte, är det viktigare att du ser ut att hålla det som du tycker är bäst eller väntar du och funderar på vad Gud och lär dig hur han tycker att det kunde vara eller att försöka förstå hans tanke eller leva efter hans vilja eller är det din som är den som är bäst.

Jona fanns nu utanför staden under ett tak byggt av löv, detta som skydd mot den starka solen. Nu händer det något som Jona säger blir förundrad över, Gud låter en ricinbuske eller kurbitssträd växa upp och ge honom skydd. Jona han blev säkert både glad och tacksam att Gud än en gång tänker på honom och visa han omsorg och kärlek och att Gud lät en buske växa upp och ge honom skydd. Guds kärlek och omsorg till oss är stor och viktig, att vi tar vara på den och vad den vill tala om för oss och till oss människor eller en nation till rätta. Men morgonen där på så lät Gud busken angripas av maskar som såg till att den vissnade. Så kom det en östanvind och blåste på hans huvud så de brändes till och detta när solen strålar var som starkast. Återigen tycker Jona att de är bättre att döden är bättre än det här, återigen får Jona frågan av Gud "Är det verkligen rätt att bli så upprörd?" Jona tycker att det är det. Hur blir du när de inte går som du tänker, blir du upprörd och ger upp?

Jona blir upprörd över en buske som skuggar honom då den dör, men bekymrar sig inte om Nineves invånare. Men tänk nu på att inte döma Jona för fort här, hur dömer vi varandra då de går lite snett, hur illa och ofta pratar vi illa om varandra i stället för att uppmuntra varandra och visa varandra kärlek, det är väldigt lätt att klaga på varandra, kanske ibland bara över småsaker som inte är mycket att göra en affär av men som kan sära så mycket.

Tänk vad mycket viktigare saker det finns än att klaga och haka upp sig på hos varandra, som att lära känna Gud och varandra, att uppmuntra varandra och visa varandra kärlek, att se vad vill han med oss, hur kan jag lära känna Guds plan och hur lär jag mig att läsa bibeln på och leva efter den. Att visa varandra omsorg och hjälpa varandra att dela församlingslivet tillsammans att vara en medmänniska.

Vi hör säkert saker som vi gör eller gjort eller som vi får ett uppdrag att göra, men då är det kanske så att det är lättare att smita än att ta och göra det, eller att säga ja, de fixar jag men dra åt andra hållet som Jona gjorde. Men att sedan vända åter och anta det uppdrag vi fått.

Jonas bok är ett bevis på Guds kärlek till sitt folk, ingen människa ska behöva gå förlorad utan att få höra om budskapet ifrån Gud. Guds budskap gäller alla oavsett vart vi befinner oss i livet, men kanske också främst till de som lever i synden att få dem att vända om och se Guds härlighet, att vända sig från synden och döden. Gud skonade ju sjömännen när de bad om nåd. Jona när han var i fisken buk och han blev räddad därifrån, folket i Nineve som lyssnade till Guds ord som förkunnades av Jona. Gud svarar på bönen som vi ber, men ett tillägg är att det kanske inte alltid är på det sättet vi vill, utan låt oss vara uthålliga i bön och tro på den. Gud yttersta vilja är ju att varje människa ska sköka och finna honom, tro på honom och bli räddade. Läs din Bibel för där finns undervisningen du och jag behöver. Om vi följer honom skonar han oss från allt ont, tro på Gud och lita på hans ord och be till honom så blir du räddad.

Christer Holmberg